

[Hans Hansen.]

at de kan tjene Udkommet til sig og sine. Men det har jeg ikke faaet saa meget som Antydning af Svar paa. Man har rettet Bebrejdelse mod Retsforbundet for dets Afstemninger i en Tid, da jeg ikke var Medlem af Tinget, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da jeg mener, det er Sagen ganske uvedkommende. Men det, jeg bebrejder Regeringen, er, at man ikke ved Siden af at hjælpe disse ulykkelige skrider ind imod de Monopoler, hvis Værdi jeg før opgjorde til 8 Milliarder. Jeg vover at sige, at saa er det kun en Narresut, man her giver Arbejderne.

Hvis den højtærede Statsminister, der i Øjeblikket staar som Repræsentant for Arbejderbevægelsen, for det største politiske Parti her i Landet, ikke har Øje for, at der paa Grundlag af det Program, som har baaret Partiet frem til den Stilling, det i Øjeblikket har, kan skrives ind mod et faktisk Monopol, der berøver det arbejdende og forbrugende Folk 400—500 Millioner Kr. om Aaret af deres Arbejdsindtægt, hvad der forklarer, hvorfor vi absolut maa komme ind i en Krise, saa bliver Socialdemokratiet med den højtærede Statsminister i Spidsen i Virkeligheden Højfinansens og Monopolernes fineste Garant her i Landet.

Statsministeren (Stavning): Den ærede Ordfører for Forespørgerne har nu i sin tredie Tale paa ny understreget, hvad jeg ogsaa udtalte en Formodning om, da jeg havde Ordet i Gaar, at denne Forespørgsel intet har at gøre med Omsorgen og Interessen for de arbejdsløse, men er et politisk Eksperiment, som er nogenlunde frit for Saglighed og for den Interesse, som Titelen ellers kunde lade formode laa bag det. Det er underligt, naar det ærede Medlem i saa høj Grad fremhæver ikke blot min — selvfølgelig min — men ogsaa andre ærede Medlemmers Hjælpeleshed, at han og hans Parti saa hidtil mere end nogen, ved Forslag og Forespørgsler og andet, kun har dokumenteret, i hvilken Grad dette Parti savner Sansen for de virkelig forekommende Realiteter. Thi der er ingen Tvivl om, at det, der allerede er sagt af et æret Medlem, er rigtigt, at de ærede Forespørgere lægger ved deres fantastiske Optræden alle de Sten i Vejen, de kan, for den Sag, de siger de interesserer sig for. Den ærede Ordfører lod ligesom skinne igennem, at der var nogle Afstemninger i Fortiden, der maaske nok kunde pilles ved, men nu var *han* kommet her — jeg maa sige, jeg har ikke den mindste

Fornemmelse af, at dette Parti er blevet bedre, fordi det ærede Medlem er kommet herind.

I øvrigt havde jeg i Gaar den Forstaaelse, at det ærede Medlem vilde trække sig tilbage i god Orden, og at vi ikke havde behøvet denne tredie Tale, men paa den anden Side er der jo ikke noget urimeligt i, at den ærede Ordfører for Forespørgerne opfatter sig som en Hovedperson i disse Dage.

I Dag gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om det lille Parti, som Socialdemokratiet har været, og sagde, at vi skulde bare ikke være saa store paa det, for vi havde ogsaa været smaa en Gang, og hvad der saadan kan siges. Ja, det er rigtigt. Vi har ingen som helst Grund til hverken at skjule eller forsøge paa at glemme, at Socialdemokratiet er vokset fra et lille Parti til et stort Parti, at ogsaa vi en Gang har været tre smaa Mænd, der sad her i en Forsamling af store Mænd, overfor hvem de tre Socialdemokrater ikke spillede nogen som helst Rolle. Det er fuldkommen rigtigt. Men der er den Forskel, at disse tre smaa Mænd, der repræsenterede Socialdemokratiet, stillede sig paa Realiteternes solide Grund, de tog et politisk Arbejde op under Hensyn til de Forhold, der til enhver Tid forelaa, og søgte at udrette, hvad de til enhver Tid kunde overkomme med de Kræfter og de Evner, de havde. Det er den fuldkomne Modsætning, vi nu oplever, naar det lille Parti med de tre smaa Mænd møder frem her og forespejler os store Fantasilotte, som vi kan naa frem til, bare vi vil gøre, hvad de tre Mænd kræver. Socialdemokratiet har vel mangfoldige Gange præciseret sit Maal, sit store Maal i Retning af en Omdannelse af det kapitalistiske Samfund, men har aldrig svigtet den Grund, vi til enhver Tid staar paa. Vi har erkendt, at før den Dag kom, da vi havde Magt til at gennemføre, hvad vi ønskede, nyttede det ikke at møde med Fantasier om, at saadan og saadan skulde der gøres allerede i Morgen. Vi har vidst og ved saa nogenlunde, hvad vi til enhver Tid kan med vore Kræfter, og jeg tror, det ærede Medlem og hans Meningsfæller gjorde vel i at indrette sig paa samme Maade, som vore tre smaa Mænd i gamle Dage indrettede sig. De ærede Medlemmer har oven i Købet den uhyre store Fordel, at der er et stort Parti her i Rigsdagen, som paa principielle Punkter deler de Anskuelser, som de Herrer møder med; f. Eks. møder de ærede Medlemmer jo ingenlunde med Hensyn til Skatteprincipper den Modstand, som vore tre Mænd mødte fra alle Sider, da